

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านร้อง และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษและความตระหนักในคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น
3. การศึกษาความตระหนักในคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นหลังจากเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น

สำรวจรายละเอียดเนื้อหาท้องถิ่น ด้วยแบบสำรวจรายละเอียดแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นของนักเรียน ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุในอำเภองาว สถานที่สำคัญ (แหล่งท่องเที่ยว) ประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจนอาหารพื้นเมือง และหัตถกรรมพื้นบ้านของอำเภองาว ซึ่งได้รายละเอียดเนื้อหาดังนี้

โบราณสถาน โบราณวัตถุในอำเภองาว ได้แก่ วัดม่อนทรายนอน วัดศรีมุงเมือง วัดจองคำ วัดไชยมงคล วัดบ้านร้อง

สถานที่สำคัญ (แหล่งท่องเที่ยว) ได้แก่ อุทยานแห่งชาติถ้ำผาไท ศาลเจ้าพ่อประตูลา

ภาพเขียนสีโบราณ ถ้ำราชคฤห์ หล่มภูเขียว น้ำตกกู่ฟู (น้ำตกแม่แก้ว) สะพานโยง ศูนย์อนุรักษ์ ภาพยนตร์ย้อนยุค บ้านจ้างหลวง

ประเพณีและวัฒนธรรม ได้แก่ ตานก๋วยสลาก ปีใหม่เมือง ยี่เป็ง สะล้อ ซอ ซึง ฟ้อนเล็บ

วัฒนธรรมที่สำคัญ ได้แก่ ศาสนา วันเข้าพรรษา วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา

อาหารพื้นเมือง ได้แก่ น้ำพริกหนุ่ม น้ำพริกอ่อน น้ำพริกตาแดง น้ำพริกกะปิ น้ำพริกปลา ลาบหมู แกงหน่อไม้ดอง แกงขนุน ตำมะเขือ ยำหน่อไม้ แกงแคไก่ แกงส้มมะละกอใส่ปลา

หัตถกรรมพื้นบ้าน ได้แก่ การแกะสลักไม้ การทำไม้กวาดดอกหญ้า การเย็บบายศรี
ข้อมูลอื่นๆ ได้แก่ สภาพทั่วไป ของอำเภอางาว ประวัติของอำเภอางาว ประวัติของตำบลบ้านร้อง

2) แบบสอบถามความต้องการของนักเรียน ด้วยแบบสอบถามความต้องการของนักเรียน โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจรายละเอียดแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นมาสร้างเป็นแบบสอบถามความต้องการไปให้นักเรียนเลือกหัวข้อและนำมาจัดลำดับตามความต้องการ ได้หัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้
อันดับที่ 1 คือ น้ำพริกอ่อน อันดับที่ 2 คือ ตานก้วยสลาก อันดับที่ 3 คือ ถ้ำผาไท อันดับที่ 4 คือ สะพานโยง อันดับที่ 5 คือ ลาบหมู อันดับที่ 6 คือ ศูนย์อนุรักษ์ภาพยนตร์ย้อนยุค อันดับที่ 7 คือ ศูนย์ศิลปหัตถกรรมอำเภอางาว(บ้านจางหลวง) อันดับที่ 8 คือ ประวัติอำเภอางาว อันดับที่ 9 คือ ประวัติตำบลบ้านร้อง และอันดับที่ 10 คือ ปีใหม่เมือง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาจัดเรียงลำดับเนื้อหาจากก่อนหลังของแต่ละบทเรียน โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของเหตุการณ์และสถานการณ์ ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหา แล้วจึงกำหนดหัวเรื่องบทเรียนจำนวน 5 บท บทเรียนละ 2 เรื่อง ดังนี้

Unit 1 Exploration of Ngao

Part A : The story of Ngao

Part B: The story of Tambon Ban Rong

Unit 2 Our Attractions in Ngao

Part A : Thamphathai National Park

Part B: Ngao Bridge

Unit 3 Fun Festival in Ngao

Part A: Raffle Drawing Ceremony or Tan Khaw

Salak

Part B: Pee Mai Muang

Unit 4 Visiting in Ngao around Banrong

Part A: Art and Crafting Center(Ban Chang

Luang)

Part B: Ancient Film Center

Unit 5 Delicious Meals in Ngao

Part A: Larb Moo

Part B: Nam Prik Aong

หลังจากได้หัวข้อเรื่องบทเรียน 5 บทเรียนแล้ว จึงได้จัดทำเนื้อหาของบทเรียน โดยคำนึงถึงระดับความยากง่ายของภาษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นเรื่องราวที่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เพิ่มความสนใจของนักเรียนในการเรียนรู้ และสามารถใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ได้ โดยแต่ละบทเรียนได้สร้างเป็นแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นจำนวน 10 แผนการสอน ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ ดังนี้ สารสำคัญ สารและมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการวัดและประเมินผล ดังมีรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละแผนการศึกษาดังนี้

แผนการสอนบทที่ 1 Let's go to Ngao แผนการสอนที่ 1 The story of Ngao และ แผนการสอนที่ 2 The story of Tambon Ban Rong ใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา(CLE) โดยเริ่มจากการรวมอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะศึกษา แล้วสรุปเป็นแผนภูมิสรุปความและนำไปอภิปรายหน้าชั้นเรียน

แผนการสอนบทที่ 2 Our Attractions in Ngao แผนการสอนที่ 1 Thamphathai National Park และแผนการสอนที่ 2 Ngao Bridge ใช้วิธีการสอนแบบเอ็ม ไอ เอ (MIA) ด้วยการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยมอบหมายให้ผู้เรียนหาคำตอบจากคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องก่อน แล้วจึงรวบรวมประสบการณ์ของนักเรียนจากที่เคยไปเที่ยวยังสถานที่จริง เพื่อนำมาช่วยอ่านบริบทของบทเรียนในห้องเรียน

แผนการสอนที่ 3 Fun Festival in Ngao แผนการสอนที่ 1 Raffle Drawing Ceremony or Tan Khaw Salak และแผนการสอนที่ 2 Pee Mai Muang ใช้วิธีการสอนแบบเอ็ม ไอ เอ (MIA) กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยมอบหมายให้ผู้เรียนหาคำตอบจากคำถามที่อ่านก่อนแล้วจึงรวบรวมประสบการณ์จริงของนักเรียนในการเข้าร่วมงานประเพณีท้องถิ่น เพื่อนำมาช่วยในการอ่านบริบทของบทเรียนในห้องเรียน

แผนการสอนที่ 4 A visit in Ngao around Banrong แผนการสอนที่ 1 Art and Crafting Center(Ban Chang Luang) และแผนการสอนที่ 2 Film Center ใช้วิธีการสอนแบบเอ็ม ไอ เอ

(MIA) โดยเริ่มจากการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยมอบหมายให้นักเรียนหาคำตอบจากคำถามเรื่องราวใกล้ตัวก่อน แล้วจึงพานักเรียนไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นใกล้โรงเรียน คือ ศูนย์อนุรักษ์ภาพยนตร์ย้อนยุค และศูนย์ศิลปะหัตถกรรมอำเภอเวียง (บ้านจำหลวง) ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากคุณมานิต วรจิตร เจ้าของศูนย์อนุรักษ์ภาพยนตร์ย้อนยุค ที่ให้ข้อมูลและนำเยี่ยมชมอุปกรณ์ที่ใช้ในการฉายภาพยนตร์ในอดีตให้นักเรียนได้รู้จักและทดลองฉายภาพยนตร์ให้ดู และสละคำอวย เชนดวงตาช่างแกะสลักไม้ประจำศูนย์ศิลปะหัตถกรรมอำเภอเวียง (บ้านจำหลวง) ที่ได้ให้ความรู้และสาธิตการแกะสลักไม้เป็นช้างให้นักเรียนได้ชมและทดลองแกะสลักไม้ ซึ่งผู้ศึกษาได้มอบหมายให้ผู้เรียนบันทึกสิ่งที่พบเห็น เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ไทยสมัยอดีต และการแกะสลักไม้ ซึ่งกิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนสนุกสนานและมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนได้เห็นของจริงและเรียนรู้เรื่องราวใกล้ตัวที่น่าสนใจ

แผนการสอนที่ 5 Delicious Meals in Ngao แผนการสอนที่ 1 Larb Moo และแผนการสอนที่ 2 Nam Prik Aong ใช้วิธีการสอนแบบยึดประสบการณ์ทางภาษา(LEA) ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านสื่อการสอนของจริง จากการลงมือปฏิบัติการประกอบอาหาร แล้วจึงทำกิจกรรมทางภาษา

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านร้อง ปรากฏผลดังตาราง 1

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น

คะแนน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	40	13.75	4.87
หลังเรียน	40	23.58	4.64

จากตาราง 2 ปรากฏว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 13.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.87 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 23.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.64 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่า แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

ผลการเปรียบเทียบความตระหนักในคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น

การเปรียบเทียบความตระหนักในคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านร้อง ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบในการตอบแบบสอบถามความตระหนัก
ในคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยบทเรียน
ภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น

ข้อความ	ค่าร้อยละของนักเรียนที่ให้เหตุผลประกอบในการตอบแบบสอบถาม							
	ระดับความตระหนัก/ก่อนเรียน				ระดับความตระหนัก/หลังเรียน			
	การรับรู้	การตอบ สนอง	การเห็น คุณค่า	การจัด ระบบ คุณค่า	การรับรู้	การตอบ สนอง	การเห็น คุณค่า	การจัด ระบบ คุณค่า
1.การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น	-	41.67	-	-	-	100	-	-
2.บทบาทของครูและนักเรียนในการอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น	-	50.00	-	-	-	-	83.33	-
3.การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่แทนการใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น	-	33.33	-	-	-	-	75.00	-
4.คำนิยมในวัฒนธรรมหรือวรรณกรรมตะวันตกของผู้สอนและผู้เรียนมีผลต่อการใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น	-	-	50.00	-	-	-	75.00	-
5.บทบาทของนักเรียนในการอนุรักษ์และส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นในการเรียนการสอน	-	-	33.33	-	-	-	-	83.33

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น โดยแยกระดับความตระหนักของนักเรียนในแต่ละข้อความที่กำหนดให้ ดังนี้

ข้อ 1 ข้อความ: ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมหรือชมรมต่างๆเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น

ก่อนเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 5 คน (41.67%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อที่ 1 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่ง

เรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับตอบสนอง และหลังจากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 12 คน(100%)ให้เห็นผลในการตอบคำถามข้อที่ 1 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับตอบสนองเช่นกัน จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้คือ นักเรียนเห็นด้วยว่าหากจัดตั้งชมรมแล้ว สมาชิกของชมรมหรือสมาคมจะมีส่วนช่วยเผยแพร่ความรู้ ภูมิปัญญาและความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ จากเหตุผลของนักเรียนดังกล่าว ผู้ศึกษาได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นระดับ2 การตอบสนอง โดยระดับของความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นยังอยู่ในระดับเดิม แต่นักเรียนให้เหตุผลเพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนรู้

ข้อ 2 ข้อความ:นักเรียนและครูมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นตลอดจนรักษาไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่น

ก่อนเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 6 คน (50.00%) ที่ให้เห็นผลในการตอบคำถามข้อที่ 2 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับตอบสนอง และหลังจากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 10 คน(83.33%)ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อที่ 2 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับเห็นคุณค่า จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้คือ

ครูมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังและถ่ายทอดความคิดเกี่ยวกับการตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และนักเรียนสามารถเป็นผู้สืบทอดความคิดและสามารถเผยแพร่รวมถึงเป็นผู้อนุรักษ์ให้แก่คนรุ่นต่อไปได้ และมีความรู้สึกเป็นห่วงหากแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นจะไม่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ ผู้ศึกษาได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นระดับ3 การเห็นคุณค่า

ข้อ 3 ข้อความ: ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทมากขึ้นในการเรียนการสอน ทำให้ผู้สอนละเอียดและขาดการใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นในการเรียนการสอนของตนเอง

ก่อนเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 4 คน (33.33%) ที่ให้เห็นผลในการตอบคำถามข้อที่ 3 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับตอบสนอง และหลังจากการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน9 คน(75.00%)ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อที่ 3 ซึ่งสามารถ

จัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับตอบสนองเช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้คือ การจัดการเรียนการสอนของครูในปัจจุบันนี้นักนำเอาเนื้อหาที่ต่อเหตุการณ์จากเหตุผลของนักเรียน มุ่งหวังให้นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ทันสมัย แต่มีนักเรียนจำนวน 2 คน (16.67%) ที่ให้เหตุผลประกอบไม่เห็นด้วยดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าครูผู้สอนบางคนได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ได้ จากเหตุผลของนักเรียนดังกล่าว ผู้ศึกษาได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นระดับ 3 การเห็นคุณค่า

ข้อ 4 ข้อความ: ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น มักเกิดจากค่านิยมในวัฒนธรรมหรือวรรณกรรมตะวันตกของผู้สอนและผู้เรียน

ก่อนเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 6 คน (50.00%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อที่ 4 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับตอบสนอง และหลังจากการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 9 คน (75.00%) ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อที่ 4 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับเห็นคุณค่า จะเห็นได้ว่าจำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้คือ

เนื้อหาส่วนใหญ่เน้นมาจากการต้องการและความสนใจของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ผู้ศึกษาได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นระดับ 3 การเห็นคุณค่า โดยระดับของความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นยังอยู่ในระดับเดิม แต่นักเรียนให้เหตุผลเพิ่มขึ้นหลังจากการเรียน

ข้อ 5 ข้อความ: นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นในการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง

ก่อนเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 4 คน (33.33%) ที่ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อที่ 5 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับเห็นคุณค่า และหลังจากการเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่น นักเรียนจำนวน 8 คน (83.33%) ให้เหตุผลในการตอบคำถามข้อที่ 5 ซึ่งสามารถจัดระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นได้ในระดับจัดระบบคุณค่า จะเห็นได้ว่า

จำนวนนักเรียนที่มีความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น เหตุผลที่นักเรียนตอบสรุปได้ดังนี้คือ

ทุกคนต้องร่วมมือร่วมใจกันอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น การพานักเรียนศึกษาแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะปลูกฝังและสร้างสมความตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ได้ ผู้ศึกษาได้เปรียบเทียบกับระดับความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นระดับ 4 การจัดระบบคุณค่า โดยระดับของความตระหนักในคุณค่าแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นยังอยู่ในระดับเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า นักเรียนมีความตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นอยู่ในระดับเห็นคุณค่าเป็นส่วนใหญ่